

פרשת תולדות

יעקב מפרנס לצאת וכו', ובשעה שהיתה עוברת על בתי עבודת כוכבים עשו רץ ומפרנס לצאת. וקשה, ניחא עשו שהיה מפרנס לצאת לפני בית עבודה זרה, אבל יעקב אשר המלאך לימד אותו במעי אמו כל התורה כולה, כדברי הגמרא (נדה, ל), על הכתוב (איוב, כט), מי יתנני כירחי קדם כימי אלקי ישמרני, אלו ירחי לידה ומלמדין אותו כל התורה כולה, אם כן למה היה מפרנס לצאת, הלוא המלאך היה לומד אתו תורה. אלא שלא היה חפץ להשאר יחד עם עשו באותו "חדר" אפילו ללמוד תורה.

(באהלי צדיקים, בשם

הרמ"מ מווארקה זצ"ל)

ויאהב יצחק את עשו (כה, כח). ולכאורה אינו מובן, והלוא יצחק ממדת גבורה היה ולא ממדת החסד, אם כן למה אהב את עשו הרשע וגם ברכ אותו. אלא ללמדך, שגם את הרשע צריכים לאהוב.

(באהלי צדיקים, בשם

הרי"ד מאמשינוב זצ"ל)

ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה' (כו, יב). לכאורה הלשון קשה, והיה צריך לומר

ויעתר יצחק לה' לנבא אשתו (כה, כא). ירצה, כי תפלה בהכרח שתהא בשמחה ובהתלהבות, להודות על העבר ולבקש על העתיד, אבל בעצבות לא יפעל מאומה. ודרך נשים לבקש רחמים בדמעות, וכדאיתא בגמרא (בבא מציעא, נט), שדמעתה מצויה. ומן הסתם גם רבקה אמנו ע"ה התפללה בדרך זו, אבל יצחק אבינו ע"ה התפלל בשמחה היפוך מתפלתה, וזהו שאמר לנוכח, ועל זה אמר ויעתר לו ה', לו בגלל שמחת התפלה. (שלושה ספרים נפתחים)

ויעתר יצחק לנבא אשתו (כה, כא). רבקה

טענה, מה אני ומה זכותי כלפי יצחק שהוא צדיק בן צדיק. ויצחק טען, מה אני ומה זכותי כלפי אבי אברהם, ואילו רבקה צדקנית אמיתית היא, כשושנה בין החוחים, בת בתואל ואחות לבן, וזהו לנוכח אשתו, פירוש, מה שהיא היתה מתפללת בזכותו, היתה הוא מתפלל בזכותה.

(שיח שרפי קודש, בשם

הרי"ד מאמשינוב זצ"ל)

אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה' (כה, כב). ואיתא במדרש (פרש', סג), בשעה שהיתה עומדת על בתי כנסיות ובתי מדרשות